

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Χρυσίον και καυσόξυλα. Ὁ Μερὺ ὁ διάσημος καὶ ἀγχινοῦστατος γάλλος λογογράφος δὲν ἤρκεϊτο νὰ εἶνε πνευματώδης εἰς λόγους ἀλλὰ καὶ εἰς ἔργα, ὁλόκληρος δὲ ἡ σύγχρονος αὐτοῦ γενεὰ γινώσκει τὰς εὐτυεῖς ἀστειότητας ὅς διέπραττεν εἰς βάρος τῶν ἀπολοικῶν ἢ γελοίων ἀστῶν. Ἀποδίδονται εἰς αὐτὸν πολλὰ αἰτίνας δὲν ἦσαν ἰδικαὶ του ἀλλὰ δι' ἐκείνας τὰς ὁποίας καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖται συνειθίζει νὰ λέγῃ καμνῶν τοὺς ὀφθαλμούς: «—Τώρα ὅτε ζῶμεν ὑπὸ ἐλεύθερον πολιτεύμα, θὰ μᾶς ἔσυραν εἰς τὴν ἀστυνομίαν διὰ παρομοίας ἀστειότητας! »

Ὁ Μερὺ καθ' ὅλα τὰ στάδια τῆς ἐνεργείας του ἐνήργει καὶ ἐφέρετο κατὰ τρόπον ὅλως διάφορον τῶν ἄλλων.

Ἐτυχε νὰ κερδίσῃ ποτὲ τετρακισχίλια φράγκα εἰς χρυσὰ νομίσματα τῶν τεσσαράκοντα φράγκων, διότι ἦτο ὀλίγον τι χαρτοπαίκτης καὶ ἐκ τούτου ἐξηγεῖται πῶς μετὰ τόσας ἐπικερθεῖς φιλολογικὰς ἐπιτυχίας ἀπέθανεν ἄνευ περιουσίας. Ἀποκομίζων τὸ κέρδος του ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν:

—Μὲ αὐτὸ τὸ ποσὸν εἰμπαρῶ νὰ περάσω ἡσυχὰ τὸν χειμῶνά μου, ἂν εἶμαι φρόνιμος... Ναί, ἀλλὰ γνωρίζω τὸν ἑαυτὸν μου καὶ δὲν θὰ φεθῶ διόλου φρόνιμα... θὰ παίξω πάλιν καὶ θὰ χάσω... ἢ θὰ ἔλθῃ κανεὶς νὰ μοῦ πάρῃ τὸ ὅλον ἢ μέρος ἀπὸ τὰς τέσσαρας χιλιάδας φράγκα... Τί νὰ κάμω ;...

Ἀφοῦ ἐσκέφθη, ἐπεινότησε νὰ πράξῃ τὸ ἐξῆς.

Παρήγγειλε νὰ τοῦ καθαρίσωσι μίαν ἀποθήκην, κλειομένην διὰ κλειδίου καὶ εὐρίσκομένην εἰς τὴν ἄκραν τοῦ οἰκήματός του, εἴτα ἐπορεύθη εἰς τὸ πλησιέστερον μέρος ὅπου ἐπώλουν καυσόξυλα.

—Θέλω, εἶπε, δύο ἀμάξια χονδρὰ ξύλα.

Τοῦ ἔδειξεν ὁ πωλητὴς τὰ καλλίτερα ἐξ ὅσων εἶχεν.

Ὅχι, εἶπεν ὁ Μερὺ, θέλω πλέον χονδρά.

Τὸν ὠδήγησε τότε ὁ πωλητὴς ἐνώπιον σωροῦ τεμαχίων ἀπελεκητῶν κορμῶν δένδρων.

—Καὶ αὐτὰ εἶνε μικρά... εἶπεν ὁ Μερὺ· δὲν ἔχετε νὰ μοῦ δώσετε μεγαλείτερα;

Τέλος πάντων τοῦ παρουσίουσαν ὑπερμεγέθεις ὄγκους ξύλων, ὧν ὁ ἐλάχιστος ἐξύγιζε τοῦλάχιστον ὀγδοήκοντα ὁκάδας.

—Αὐτὰ μοῦ κάμνουν, εἶπεν ὁ ἰδιότροπος ἀγοραστής· γέμισέ μου ἀμέσως δύο ἀμάξια καὶ στείλέ τα εἰς τὴν κατοικίαν μου.

Ὅταν ὁ θυρωρὸς εἶδε τοὺς τεραστίους ἐκείνους ὄγκους ἔρρηξε κραυγὰς λέγων ὅτι δὲν θ' ἀντεῖχε τὸ πάτωμα καὶ θὰ ἐκρηγνίζετο τὸ σπῆτι.

—Ὅ,τι ζημιά γείνη τὴν πληρώνω· ἀπήντησεν ὁ Μερὺ.

Καὶ διέταξε νὰ μετακομίσωσι τὰ ξύλα εἰς τὴν ἀποθήκην, ἥτις ἐπλήσθη μέχρις ὀροφῆς. Τότε ἀπεπεμφε τοὺς ἐργάτας, ἔλαβεν ἐκ τοῦ γραφείου του τὸ κερδὴν ποσόν, καὶ ἔρριψε κατὰ δράχας τὰ νομίσματα εἰς τὰ μεταξὺ τῶν ξύλων διαστήματα, ἔπειτα ἐκλείσε τὴν θύραν τῆς ἀποθήκης καὶ ἀπέσειρε τὴν κλεῖδα.

Τὸ σχέδιόν του ἦτο εὐνόητον. Ὅπως ἀποσύρῃ ἐν νόμισμα ἔπρεπε νὰ μετακινήσῃ πέντε ἢ ἑξ ἐκ τῶν ὑπερμεγέθων ἐκείνων ὄγκων, ὁ δὲ Μερὺ ὅστις ἦτο ὀκνηρότατος θὰ ἐδειλία πρὸ τοῦ κόπου καὶ ἡ ὀκνηρία του

θὰ ἐχρησίμευε τοιοιτοτρόπῳ· ὡς χαλινὸς τῆς ἀσωτίας του.

Ἀγνωστον ἂν χάρις εἰς αὐτὸ τὸ μέσον διήλθεν ἡσυχὰ τὸν χειμῶνά του, ὡς ἤλπιζεν, τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἐπὶ τέλους τὰ νομίσματα τῶν τεσσαράκοντα φράγκων εἶχον ἤδη ἐλαττωθῇ ἐπαίσθητῶς εἰς τὸ παράδοξον χρηματοφυλάκιον, ὅτε ἡμέραν·τινὰ εἰς ἐπαίτης ἐκ τῶν περιερχομένων τοὺς οἴκους, οἵτινες εἶνε ἀληθεῖς μάστιγες διὰ τοὺς λογίους, προσῆλθεν ἐπικαλούμενος τὴν γενναῖο-δωρίαν τοῦ Μερὺ. Ὁ πνευματώδης συγγραφεὺς ἐργάζετο καὶ ἡ ἄκκαιρος ἐκείνη ἐπίσκεψις τὸν ἐνώχλει· ἐπειδὴ δὲ ὁ ἐπαίτης ἐξηκολούθει τὰς ἐπικλήσεις του, ὁ Μερὺ ἀνυπομονῶν ἠγέρθη καὶ εἶπεν αὐτῷ:

—Ἐμπρός! ἔλα μαζί μου.. θὰ ψάξῃς ἐστὶ μόνος σου νὰ εὕρῃς.

Καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὴν ἀποθήκην.

—Μὴν πάρῃς παρὰ ἓνα μόνον, εἶπεν αὐτῷ, καὶ φέρε μου τὰ ἄλλα, διότι κ' ἐγὼ δὲν ἔχω πλέον πεντάρην.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐπέστρεφεν εἰς τὴν ἐργασίαν του.

Ὁ ρακένδυτος ἐπαίτης ἔμεινεν ἐνὲς ἐνώπιον τῶν κολοσσαίων ἐκείνων κορμῶν. Ἐν τούτοις ἴσως ἀντικείμενόν τι λάμπον χαμὰ μεταξὺ τῶν θρυμμάτων τοῦ φλοιοῦ ἐφώτισε τὸ πνεῦμά του, διότι ἤκούετο κατόπιν ἐπὶ πολὺ ἀνακινῶν μετὰ ζέσεως τὰ ὀγκώδη ξύλα εἰς τὴν ἀποθήκην. Ὁ Μερὺ μετὰ τινα ὥραν ἐκπληττόμενος, διότι δὲν τὸν εἶδεν ἐπιστρέφοντα, ἐπορεύθη εἰς τὴν ἀποθήκην ὅπου εὗρε τὸν ἐπαίτην καταπρόφυρον, ἀσθμαίνοντα, κάθιδρον, ἐτοιμαζόμενον ν' ἀπέλθῃ.

—Αἶ, λοιπόν; ἠρώτησεν ὁ Μερὺ.

—Ἐνα μόνον ἔχω, κύριε, ἓνα μόνον, σὰς ὀρχίζομαι!

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐτρέπη εἰς φυγὴν.

Ὁ Μερὺ οὔτε κἀν ἐσκέφθη νὰ τὸν καταδιώξῃ.

—Ὁ διάβολος νὰ τὸν πάρῃ! ἐψιθύρουν ὁ ἀνόητος ἔβαλε πάλιν τὰ ξύλα εἰς τὴν θέσιν των!

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά. Τὴν 6 ὁκτωβρίου εορτάζεται δημοτελῶς ἐν τῇ γενετείρᾳ τοῦ Λαμαρτίνου πόλει Μασὸν ἡ ἐκατοστὴ ἐπέτειος τῆς γεννήσεως αὐτοῦ. Εἰς τὴν Βουργουνδικὴν πολιτίνην θὰ μεταβῇ ἐπὶ τούτῳ ὁ θίασος τοῦ παρισινοῦ Γαλλικοῦ Θεάτρου ὅπως παραστήσῃ μίαν πρᾶξιν ἐκ τοῦ δράματος τοῦ Λαμαρτίνου Toussaint-Louverture παρασταθέντος τὸ πρῶτον ἐν ἔτει 1850 ἐν Παρισίοις.

—Γενομένης μονομαχίας ἐν Παρισίοις διὰ ξίφους μεταξὺ τῶν σεγγραφέων Κατούλλου Μανδῆς καὶ Καρόλου δὲ Περριέρ ἐπληγώθησαν ἀμφότεροι ἐλαφρῶς.

—Κατὰ μίμησιν τῆς ἐν Βαϊμάρη ἐταιρίας τῶν θαυμαστῶν τοῦ Γκαίτε ἰδρύθη καὶ ἐν Βιέννῃ ἐταιρία τῶν θαυμαστῶν τοῦ Γρίλλπαρξερ, τῆς ὁποίας πρῶτον ἔργον θὰ εἶνε ὁ πανηγυρισμὸς τῆς ἐκατονταετηρίδος τοῦ μεγίστου ποιητοῦ τῆς Αὐστρίας κατὰ τὴν 15 ἰανουαρίαν 1891. Ἡ ἐταιρία αὕτη ἀριθμεῖ νῦν 400 μέλη.

—Τρία δράματα τοῦ Σίλλερ ἐπέτεργασμένα διὰ τὴν σύγχρονον σκηνὴν θὰ παρασταθῶσι προσεχῶς ἐν Παρισίοις: ὁ «Δὸν Κίρολος» ἐν τῷ Ὁδεῖφ, ἡ «Αὐρηλιανὴ Παρθένος» ἐν τῇ Πύλῃ τοῦ Ἀγ. Μαρτίνου καὶ ἡ Μαρία Στούαρτ ἐν τῷ Ἱστορικῷ θεάτρῳ.

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙΟΝ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ ΕΝ ΝΑΥΠΑΙΩ
[ὡς φωτογραφίας τοῦ κ. Ι. Γεωργαντοπούλου]

Ἐπιστημονικά. Ὁ ἄγγλος βακτηριολόγος Κλάιν ἀνακοινοῖ εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον παραδοξοτάτας παρατηρήσεις αὐτοῦ περὶ τῆς σχέσεως τῆς διφθερίτιδος πρὸς τοὺς γάτους. Κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη παρετηρήθη, λέγει, ὅτι ὅσα παιδιά ἐπαίζον μὲ γάτους ἔχοντας πνευμονικὴν τινὰ πάθησιν προσεβλήθησαν ὑπὸ διφθερίτιδος· ἀφ' ἐτέρου δὲ ὅτι ὅπου παιδιά ἔπαθον ἐκ διφθερίτιδος ἡσθένησαν καὶ οἱ γάτοι τῆς οἰκίας. Ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὸ 1889 παρετηρήθη ὅτι οἱ γάτοι προσεβλήθησαν ὑπὸ ἐπιδημικῆς ἀσθενείας ἣτις μετεδόθη ἐκ τινος οἰκίας ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔπαθον τὰ παιδιά ἐκ διφθερίτιδος. Ὁ ἄγγλος ἐπιστήμων ἐκ τούτου λαβὼν ἀφορμὴν μετέδωκεν ἐκ παιδίου εἰς γάτον τὴν διφθερίτιδα δι' ἐμβολιασμοῦ. Τὰ δὲ συμπτώματα ἦσαν ἀπαράλλακτα ὡς τὰ τῆς ἐπιδημίας τῶν γάτων, καὶ ὁ γάτος ἀπέθανεν. Ἀγνωστον ὅμως ἔτι ἂν ἡ τοιαύτη σχέσις δυνήθῃ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν ἐπιστήμην εἰς τὴν εὑρεσιν μέσων προληπτικῶν τῆς διφθερίτιδος ἀναλόγων πρὸς τὰ κατὰ τῆς εὐλογίας καὶ τῆς λύσεως.

Μουσική. Ἡ Ἀδελίνα Πάττη θὰ μεταβῇ εἰς Ῥωσίαν τὸν προσεχῆ ἰανουάριον καὶ φεβρουάριον. Κατὰ τὸ διμηρον τοῦτο διάστημα θὰ δώσῃ ἀνὰ τρεῖς παραστάσεις ἐν Πετροπόλει καὶ Μόσχᾳ καὶ ἀνὰ τρεῖς συναυλίας. Εἰς ἀμοιβὴν θὰ λάβῃ πλὴν τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων αὐτῆς καὶ τῆς συνοδείας τῆς, 300,000 φράγκων.

— Ἀνευρέθη ἐν Στοχόλμῃ μεταξὺ ἄλλων παλαιῶν χειρογράφων μικρὰ ἀνέκδοτος συναυλία τοῦ Παγανίνι δι' ἔγχωρδα καὶ ἐμπνευστὰ ὄργανα.

Θεατρικά. Κατὰ τὸν «Φιγαρώ» ὑπάρχουσι τὴν σήμερον ἀποκαταστημένοι ἐν Παρισίοις 7,350 ἡθοποιοὶ εἰς ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Τούτων οἱ 906 εἶνε ξένοι.

Νεκρολογία. Ἀπέθανεν ἐν Βαϊδλιγγάου ὁ διάσημος γερμανὸς καθηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας Λαυρεντίος φὸν Στάιν γεννηθεὶς ἐν Ἐκκερνφέρδε τὸ 1813. Ὁ ἀποθανὼν συνέγραψε πλείστα συγγράμματα, ἅτινα κατέχουσι θέσιν ἐπιφανῆ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Φιλιαναγνώσται. Ἡ χαρίεσσα αὕτη εἰκὼν παριστᾷ δύο γυνὰ παιδιά καθήμενα ἐπὶ δέσμης χάρτου καὶ ἀπὸ κοινοῦ περιεργαζόμενα μετ' ἐμβροθείας παλαιογράφων χειρογράφων ὅπερ κρατοῦσιν ἀνὰ χεῖρας.

Τὸ Παλάτιον τοῦ Κυβερνήτου ἐν Ναυπλίῳ εἶνε ἡ μεγάλη ἐκείνη οἰκία ἡ ὁποία ἐκτίσθη μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Καποδιστρίου καὶ ἐχρησίμευσεν ὡς κατοικία αὐτοῦ. Παλαιωθείσα ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐπεσκευάσθη πρότινος καὶ χρησιμεύει νῦν ὡς κατὰ τὴν Νομαρχίας. Τὸ οἰκοδόμημα ὡς φαίνεται εἰς τὴν εἰκόνα λεηφθεῖσαν ἐκ φωτογραφίας, ἦν εὐμενῶς παρεχώρησε πρὸς δημοσίευσιν ὁ κ. Ι. Γεωργαντόπουλος, εἶνε βαρὺ καὶ ἀφιλόκαλον κτισθὲν ἐν ἡμέραις ἀγώνων καὶ θυσιῶν, ὅπως ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ οὐχὶ ὅπως ἐξωραΐσῃ τὴν προσωρινὴν πρωτεύουσάν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Συμβιβασμός. Ὁ δικηγόρος τῆς συζύγου: — Ἡ κυρία σας λέγει ὅτι τὴν ἀφήσατε μόνην, ἐγκαταλειμμένην εἰς τὸ σπίτι καὶ ἐφύγατε. Ὁ σύζυγος: — Θὰ ἔμενα εἰς τὸ σπίτι πολὺ εὐχαρίστως ἂν ἔφευγ' ἐκείνη.

Παιδικὴ ἀφέλεια. Ὁκταετὲς παιδίον στέλλεται ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τὸν γέροντα παντοπώλῃν ν' ἀγοράσῃ βούτυρον· καὶ φέρει πρὸς τοῦτο πῆλινον δοχεῖον. Ὁ παντοπώλης θέτει τὸ βούτυρον εἰς τὸ δοχεῖον, τὸ παραδίδει εἰς τὸ παιδίον καὶ ἐρωτᾷ: — Ποῦ εἶνε τὰ χρήματα, παιδί μου; — Μέσ' ἔς τὸ βάζο, μπάρμπα. — !!!

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Μόνον εἰς εὐγενῶν χεῖρας εἶν' εὐγενὲς μέταλλον ὁ χρυσός.

✱

Ἐὰν θέλῃς νὰ λάβῃς καλὴν συμβουλὴν, μὴν ἐρωτήσῃς τὸν φίλον σου· ἐρώτησε τὸν ἐχθρόν σου καὶ πράξῃς τὸ ἐναντίον ἀφ' οἷ τι σε συμβουλεύσῃ.

✱

Οὐδὲν εἶνε τόσον ἐπικίνδυνον ὅσον πνεῦμα ἄνευ χαρακτήρος.